

40 ÉVES
AZ ORSZÁGOS MAGYAR BÁNYÁSZATI
ÉS KOHÁSZATI EGYESÜLET
TATABÁNYAI HELYI SZERVEZETE

1999. Tatabánya

40 ÉVES
AZ ORSZÁGOS MAGYAR BÁNYÁSZATI
ÉS KOHÁSZATI EGYESÜLET
TATABÁNYAI HELYI SZERVEZETE

1999. Tatabánya

Beszámoló az 1985–1999. közötti időszakról

Az 1959. március 14-i délutánra nagyon sokan emlékeznek még, amikor a tatabányai Technika Háza megnyitásával egyidőben a házban megalakult az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tatabányai csoportja. A 25. éves jubileumra 1984. évben emlékfüzet és plakett jelent meg.

Az akkor megfogalmazott cél – az OMBKE elnöksége és a Bányászati Szakosztály közép- és rövidtávú programjában lefektetett feladatok ránk (tatabányaiakra) háruló részének jövőbeni maradéktalan elvégzése – ma is célunk és feladatunk, legfeljebb minőségileg megváltozott környezetben. Az, hogy a tatabányai bányászkodást, a hagyományápolást a tatabányai bányászati emlékek megőrzését és gyarapítását az elvárásoknak megfelelően tudjuk végezni már nemcsak célunk, de mindennapi tevékenységünk is kell legyen.

Az elmúlt 15 év jelentős változásokat hozott mind gazdaságpolitikai környezetünkben, mind a Helyi Szervezet életében. A bányászat, ezen belül a szénbányászat létbizonytalansága rányomta bélyegét egyesületünkre is. Az OMBKE Bányászati Szakosztálya, bár önálló gazdálkodási rendszert alakított ki, megszervezte a BKL és Bányászati Lapok önálló kiadását és elosztását, gazdálkodási, likviditási gondokkal küzdött, és küzd ma is. Szakosztályunk létszáma 3612 főről 1998. év végére 1878 főre csökkent. Helyi Szervezetünk problémamegoldó készsége, valamint tagtársaink ötletei, gondolatai alapján összeállított gazdag és kivitelezhető programjaink azonban átsegítettek bennünket e nehéz időszakon, mely így ránk csak a taglétszám vonatkozásában hatott, programjainkat színvonalasan sikerült megvalósítani. A taglétszámunk változásának tendenciáját az alábbi táblázatban követhetjük nyomon.

<i>Év</i>	<i>Összes taglétszám (fő)</i>	<i>Aktív dolgozó (fő)</i>	<i>Nyugdíjas (fő)</i>
1985	488	391	97
1990	391	245	146
1994	281	132	149
1997	211	110	101
1999	222	106	116

Az elmúlt 15 évben több elnök és titkár irányításával folyt csoportunk tevékenysége. Név szerint:

<i>Elnök:</i>	Solymos András	1988-ig
	Vas László	1988-ban
	Szikrai Miklós	1989-1994.
	Szabó Csaba	1994-től
<i>Titkár:</i>	Vér László	1988-ig
	Csaszlava Jenő	1988-1997.
	Bérces Tamás	1997-től.

Helyi Szervezetünk mindig is nagy hangsúlyt fektetett a szakmai előadásainkra, belső szakmai továbbképzésünkre. Ennek kapcsán – az 1993-as évet kivéve – valamennyi tervezett, évi 8-10 előadásunkat megtartottuk. A szakmai előadásokat több esetben rövid történeti megemlékezés előzte meg. Az előadások a hallgatók nagy érdeklődése mellett zajlottak.

Ki kell emelni, hogy ezen előadásokon nyugdíjas tagtársaink igen nagy arányban vettek és vesznek részt. Az 1988. év második felétől az előadásoknak a vállalat klubja ad otthont, a korábbi Technika Háza helyett.

Részt vettünk a számunkra szakmailag hasznosnak megítélt konferenciákon, nagyrendezvényeken, tovább növelve a szakmai érdek-

lődést, képzést és továbbképzést. Említésre méltó, hogy két alkalommal Bányászati Világkonferencián is részt vett 1-1 fő tagtársunk Madridban, ill. Mexikóban. Vezetőségi tagjainkon keresztül minden évben, minden alkalommal részt vettünk, aktívan közreműködtünk a szakosztály vezetőségi, titkári értekezleteken.

Megválasztott küldötteink képviselték tagságunkat valamennyi szakosztály és az OMBKE küldöttközgyűléseken, ahol információkat kaptunk szakosztályaink tevékenységéről, a továbblépés, kibontakozás módjairól, találkoztunk a bányászásban és a kohászatban dolgozó tagtársainkkal.

Segítettünk fiatal szakembereinknek beilleszkedni munkahelyükbe. Patronáltuk a korábbi FMKT mozgalmat, előadási lehetőséget biztosítva szakdolgozataik bemutatására.

Nyugdíjas tagjainkat igyekeztünk a lehető legnagyobb mértékben igénybe venni, értékes tapasztalataikat hasznosítani.

Törődünk tagságunk szakmai műveltségének növelésével, a bányász hagyományok ápolásával és a társszervezetekkel tovább szélesítettük az eddig is jónak mondható kapcsolatainkat. Az 1994. évi bányászati integráció kiváló lehetőséget biztosított számunkra, hogy az erőműves kollégákat is bevonjuk a hagyományápolás, a hagyományteremtés, a bányász összefogás általunk képviselt világába.

Szakmai érdekképviselőtünk, a szakmai ismeretek bővítése, mint legfontosabb célkitűzéseink megvalósítása érdekében végzett munkáinkba bevontuk tagtársaink egy részét:

- véleményeztünk energiapolitikai koncepciókat,
- az energiaipar képviselőivel rendezett bányagazdasági témakörű konferencián elmondtuk véleményünket, ahová a Mérnöki Kamara, a Munkástanács, a BDSZSZ, a politikai pártok energiaszekciójának vezetői, a bányavidékek országgyűlési képviselői is meghívást kaptak,
- az új bányatörvény előkészítésében széles körű vitákon tagtársainkon keresztül részt vettünk,

- a hazai bányászat helyzetéről szóló „Tézisek a bányászatról” c. anyag elkészítésében segédkeztünk
- az Ergonómiai Bizottság munkáján keresztül részesei voltunk a korengedményes bányásznyugdíj-rendelet előkészítésének.

Említésre méltó és büszkék vagyunk rá, hogy amikor a világ több pontján, Európában és itthon Magyarországon is folyamatosan zártak be bányákat, Tatabányán mélyművelésű bányák nyíltak – saját beruházásból. A nagygyeházi és mányi eocén bányáinkban bekövetkezett nehézségek feloldására – a vértessomlói külfejtésen túl – 1987-ben megkezdődött Mány I/a. akna feltárása, majd 1989 áprilisában a vértessomlói külfejtés mélyebben fekvő teleprészeinek feltárására egy lejtős aknapár indult el. Az üzem a Zsigmond akna nevet kapta Herz Zsigmond emlékére.

Sajnos a bányanyitáshoz bezárás is párosult.

Az első csille szén 1896 decemberében jött a felszínre az I-es aknából, míg a „tatai” medence utolsó csilléje 1987. augusztus 14-én szomorúan ünnepélyes körülmények között a XII/a. aknából került a felszínre és ezzel a „tatai” medencében megszűnt a szénbányászat. Az esemény alkalmából emléklap és a medence bányüzemeit ismertető füzet jelent meg.

Szakmai továbbképzést tartottunk tavasszal és ősszel cégünk balatongyöröki üdülőjében. Az előadásokat vezetők, ill. különböző szakterületekről meghívott előadók tartották a vállalat teljes keresztmetszetét átfogva. A szakmai tudás nagyon hasznos gyarapításán kívül az együttlét nagymértékben segítette az emberi kapcsolatok szélesítését is. E szakmai továbbképzés még 1993-1994. évben a továbbélési stratégiánk kidolgozásának irányába ment át (nem hagyományos mérnök-technikus továbbképzés keretét adva).

Külön kell szólnunk szakcsoportjaink munkájáról.

A Helyi Szervezet munkájában korábban is és ma is fontos szerepet töltenek be, hiszen széles körű szakmai tevékenységük révén egyesületünk tagjai szinte valamennyi érdeklődési körét kielégíthetik. Elmondható, hogy míg korábban a bányagépész, a történeti, a robbantástechnikai, a bányabiztonsági, a bányamérői szakcsoportok működtek, ezek száma mára háromra csökkent. Alapvető törekvésünk, hogy a szakmai ismereteinket bővíthessük (országos rendezésű konferenciákon ismeretterjesztő előadásokon, akár hallgatóként, akár előadóként), a fiatal tagtársainkat bevonjuk a szakcsoportok működésébe, ahol a kollegális kapcsolatok ápolására és bővítésére van szükség.

A teljesség igénye nélkül megvalósított célkitűzéseink közül kiemelve néhányat:

1. **A Történeti Szakcsoport** (vezetője: Csics Gyula) téma és ütemezési javaslatot készített a volt XV-ös aknai Szabadtéri Múzeum kialakítására, majd 1988-ban a Múzeum megnyitásával kapcsolatban:

- segítséget nyújtottak a tereprendezési és felújítási munkák megszervezésében,
- részt vettek a társadalmi munkák szervezésében és végzésében, az első kiállítás berendezésében, tájékoztató szöveget készítettek a Múzeum kiállítására,
- részt vettek a bányász emlékművek összegyűjtésében, az Emlékpark kialakításában, a kopjafa felállításában,
- tájékoztató füzetet állítottak össze a Szabadtéri Bányászati Múzeumról,
- emléklapot adtak ki a múzeum megnyitása alkalmából.

A szakcsoport munkájához fűződik 1987-ben a Tatabányán megrendezésre került Bányászattörténeti Konferencia megszervezése.

2. A **Bányagépész Szakcsoport** (vezetője: Kozma Rezső) szervezésében megrendezésre került Tatabányán a bányavállalatok gépészeti és villamos vezetőinek kétnapos értekezlete. Számos előadást tartottak szakterületükről, valamint a Szabadtéri Bányászati Múzeum gépi berendezéseinek, eszközeinek gyarapításában, elhelyezésében aktívan vettek részt.
3. A **Robbantástechnikai Szakcsoport** (vezetője: Lauday Miklós) és a **Bányabiztonsági Szakcsoport** (vezetője: Raáb Ferenc) munkájából ki kell emelnünk a szakbizottságok által rendezett konferenciákon való részvétel megszervezését kilenc alkalommal és a szakmai napokon megtartott előadásokat. E két szakcsoportunk – a 90-es évek elejétől nem folytatta önállóan munkáját – megszűnt.
4. A **Bányamérői Szakcsoport** (vezetője: Bérces József, majd Áts István) rendszeresen képviseltette magát a VEAB Geodéziai és Bányamérői Munkabizottság ülésein, részt vettek a Bányamérői Konferenciákon, tapasztalatcseréken.

E szakcsoportunk – tekintettel a néhány fős létszáma – 1994. év első felétől önálló szakcsoport munkát nem végzett. Az aktivitást megőrizve és a lehetőségeket

hiányolva a szakcsoport tagjai a bányaföldtan és környezetvédelem szakembereivel karöltve – a bányaföldtani csoport kezdeményezésére – 1994. október 28-án megalakították a Földtani, Környezetvédelmi, Föld- és Bányamérői Szakcsoportot Tósné Lukács Judit főelőadó vezetésével azzal a céllal, hogy a lecsökkent létszámból eredően a korábbi önálló „geosok” és „mérők” egyesüljenek s felkarolva a környezetvédők kicsiny, de lelkes és egyre nagyobb hangú táborát,

szervezett fórumokon találkozzanak és ismertessék egymás munkáját. A szakcsoport dr. Jáki Rezső és Sóki Imre kollégáinkkal az élen több alkalommal is ankétot rendezett a Magyarhoni Földtani Társulattal, melyre előadók is biztosítottak. A helyi szervezettel közösen 1996. szeptember 10–14 között az ISM-4 bizottság ülést, 1997-ben pedig a XXXVI. Országos Bányamérő Továbbképző és Tapasztalatcserét szervezték és tartották Tatabányán, dr. Ládai Tamás irányításával.

Jelenleg három szakcsoportunk működik.

1. Bányagép- és Bányavillamos Szakcsoport, Mokánszki Béla,
2. Földtani, Környezetvédelmi, Föld- és Bányamérői Szakcsoport, Tósné Lukács Judit és
3. Történeti Szakcsoport, Csics Gyula vezetésével.

Mindhárom szakcsoportunk kiemelkedő, elismerésre méltó munkát végez az utóbbi öt évben is.

Helyi szervezetünk – és ezen belül egyes szakcsoportjaink önállóan is egy-egy alkalommal – minden évben rendszeresen, az érdeklődési körünkben és a tagság elvárásának megfelelően szerveztünk tanulmányutakat. Mind hazai, mind külföldi útjainkat saját előkészítéssel és idegenvezetéssel oldottuk meg, tavaszi és őszi időszakokban.

A teljes részlegesség igénye nélkül megemlítve az utóbbi néhányat:

Külföldön kétszer voltunk Csehországban, ill. a volt NDK-ban, egyszer Jugoszláviában, többször Lengyelországban és Ausztriában, valamint Szlovákiában.

Belföldi kirándulásaink:

- a Zempléni-hegységben Mád–Sárospatak–Pálháza,
- Szeged–Ópusztaszer
- a Börzsöny fennsíkja és Vác környéke,
- Bős–Nagymaros és az újonnan elkészült hullámtörő gát,
- Villánykövesd és Mohács.

E kirándulások szakmai értékeiken túl alapvetően a családos bányász összetartást, összefogást, a bányász hagyományaink fenntartását, ápolását, szakmai és kulturális szellemi elmélyülést célozták. Nagy örömmel említjük, hogy mind külföldi, mind belföldi szakmai kirándulásainkon szép számmal vettek részt nyugdíjas tagtársaink is.

Az OMBKE 1995 májusában szervezte a 11. Európai Bányász Találkozót (Knappentag-ot) Balatonfüreden, mely Knappentag Európában már évtizedes hagyomány. Ez volt az első Knappentag, amelyen helyi szervezetünk tagjai is részt vehettek, s ez volt az, mely oly élményben részesített bennünket, hogy azóta a környező országok hasonló rendezvényeit is szívesen látogatjuk.

E bányásztalálkozón fogalmazódott meg az az igény, hogy e színes felvonulások forgatagának elengedhetetlen kiegészítője, keléke a zászló. A Szent Borbála

Szobor Tatabányán Alapítvány és a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány anyagi segítségével meg is valósult a helyi szervezetünk vezetősége által elképzelt és megtervezett tatabányai egyesületi zászló.

A zászló használati módjaira, tárolására az elnökség által jóváhagyott „zászlórend” készült. 1996. december 4-én a Borbála-napi misén dr. Kiss János kanonok felemelő szertartást mellett szentelte fel a zászlót az Óvárosi Szent István templomban. A zászló azóta a Borbála-napi és egyéb fontosabb egyesületi megmozdulásunk, programjaink részévé vált.

Itt kell megemlítenünk, hogy 1991. évtől tagtársaink segítségével, szervezésével ünnepi hangverseny és mise keretén belül ünnepeljük Szent Borbála napját.

Évről évre december 4-én a Tatabánya-Újváros Szent Borbála terén fellobbannak az emlékezés mécseseinek lángjai. Az egyenruhát öltött tagtársaink mellett egyre többen az alkalomhoz öltözött polgárok gyújtották meg a kegyelet gyertyáit a Szent Borbála szobor előtt elhunyt bányásztársakra, családtagokra emlékezve. A Szent Borbála Szobor Tatabányán, a Tatabányai Bányász Hagyományokért alapítványok és az OMBKE Tatabányai Helyi Szervezete által kezdeményezett – gyertyagyújtás a bányászok emlékére – szép szokás megfogant a város polgárainak életében. A pislákoló lángok hunyorgó világánál megilletődött arcok a kialakult hagyomány megőrzéséről tanúskodnak.

Egyesületi életünket színesebbé tették egyéb rendezvényeink is. 1988-ig évente több alkalommal is megrendezésre kerültek klubnapjaink. Ezeket üzemlátogatások, szakmai előadások, sportvetélkedők jellemezték, majd baráti találkozóval fejeződtek be. Az utóbbi 10 évben e klubnapjainkat évi két alkalomra, 1996-évtől pedig évi egy alkalomra kényszerültünk csökkenteni.

Borbála-nap körül minden évben megtartottuk szervezetünk nyugdíjas tagjainak találkozóját, – idén lesz a 25. – ahol a kollégák vállalatunk helyzetéről, egyesületi életünkről kaptak tájékoztatást.

A dorogi és oroszlányi csoporttól minden évben meghívást kaptunk a szomszéd szervezetek megrendezésében sorra kerülő szakestélyekre, melyeken 3-5 fővel mindig részt is vettünk, ill. az év végi saját szakestélyeinkre viszont hívtuk őket.

A Bányászati Lapokkal kapcsolatos észrevételeinket több alkalommal kifejtettük – a lap fejlődése és minél színvonalasabbá tétele érdekében – szakosztályi vezetőségi üléseken. A Bányászati Lapok 1995. évi bírálati munkájában Helyi Szervezetünk is részt vett. A Szerkesztő Bizottsági munkában korábban Szabó Károly, majd 1994. második felétől Solymos Péter tagtársaink képviselőjében aktívan jelen voltunk.

Az 1994. évi 4. számot a tatabányai centenáriumi események jegyében készítettük. A lap megjelentetésének anyagi fedezetét a Tatabányai Bányák Vállalat F. A. biztosította.

Az elmúlt 15 éves időszakban tagtársaink szervezésében 10 nagyrendezvényünk volt. Külön ki kell emelni

- az 1989. évben megyénkben nagy szakmai sikert aratott egész napos Bányászati Szimpóziumunkat, melyet a Műszaki Hónap keretében a lengyel kielcei Vajdaság NOT szervezetével együtt közösen szerveztünk,
- az 1994. évi centenáriumi rendezvénysorozatot, mely méltóan ünnepelte a tatabányai bányáskodás elmúlt 100 évét,
- az 1994. szeptember 23-án az OMBKE Bányászati Szakosztály tisztújító közgyűlését,

- az OMBKE Történeti Bizottságának ülését 1994. december 5-én, az 1995. február 24-25-én a bánya-erőmű integrációk tapasztalatait tárgyaló Szén-áram Konferenciát,
- az 1997. május 29-30-án megtartott Országos Bányamérő Tapasztalatcserét,
- az 1997 óta tartott Tatabányai Bányászok Találkozóját, melynek a Szabadtéri Bányászati Múzeum ad otthont.

Helyi Szervezetünk tagtársainkon keresztül számos külföldi és belföldi nagyrendezvényen vett részt. A Knappentagokon túl ott voltunk nagy létszámmal többek között az OMBKE Centenárium ünnepségén Miskolcon 1992-ben, valamint 1995-ben a Miskolci Egyetem Bányaműveléstan Tanszékének 225. évben fennállásának tiszteletére rendezett Jubileumi Konferencián.

Az elmúlt 15 éves időszakban is több kiadványt, emléklapot, emléktárgyat készítettünk az ünnepi alkalmakra. Kiadványaink közül az alábbiakat emeljük ki, melyek többsége a vállalati centenárium alkalmából került kiadásra:

A tatabányai szénbányászat története

Nemcsak az ipar kenyere

Az eocénprogram, ahogy mi láttuk

100 kép a 100 éves tatabányai bányászatról

A tatabányai szénmedence bányáüzemei 1896-1987

Kóta József bányamérnök élete és munkássága

Szén-áram konferencia előadásai

A bányász kegyeleti emlékmű Tatabányán

A mi dalaink (daloskönyv és magnó-kazetta)

Az elmúlt 15 éves időszak egyik kiemelkedő éve volt az 1994-es esztendő, amikor is a tatabányai bányászok 100 éves fennállását ünnepeltük. Úgy érezzük, erről külön is érdemes néhány szót ejteni.

Az 1994. év a tatabányai bányászok 100 éves fennállását meghatározó. Egyrészt az év elején – utolsóként az országban – itt is végbement a bánya-erőmű integráció.

Másrészt, mivel a MÁK Rt. és az Esterházy Hitbizomány tulajdonosai 1894. december 4-én írták alá azt a szerződést, amely jogot adott a tatabányai medence szénvagyonának megkutatására és kiaknázására, ezt az eseményt tekinthetjük a helyi bányászok kezdetének, az 1994-es évet pedig a Centenárium évének. Ezen igen jelentős esemény jegyében szerveztük programjainkat és végeztük egyesületi munkánkat.

A szervezeti integráció egyesületi életünket, mozgásterünket lényegesen befolyásolta. Az amúgy is heterogén összetételű egyesületi tagságunk még széttagoltabbá vált azáltal, hogy 1994. évben már 15 különálló, önálló jogi személyiségű gazdasági egységnél tevékenykednek. Összefogásuk nagy erőfeszítést igényel.

A jubileumi év munkáját alapvetően a centenárium jegyében határoztuk meg, az eseménysorozatot ennek alapján alakítottuk ki. Ennek kapcsán természetesen a szakmát művelőkön kívül a város lakóit kívántuk megismertetni a tatabányai bányászattal, a bányász hagyományokkal – a gyökerektől napjainkig.

1. A jubileumi év során - ahhoz illeszkedően - tíz szakmai előadást tartottunk, melyek előtt „10 év 10 percben” címmel rövid ismertetőik hangzottak el, amelyek időrendben követték nyomon a vállalat 100 éves történetét.
Az előadásorozatot dr. Császár István tagtársunk nyitotta meg.

Az előadásaink címei:

A tatabányai bányavízvédelmi tevékenység hatása a térség vízháztartási viszonyaira.

A bányászati veszélyek elleni védekezés - bányamentés.

A tatabányai szénbányászat története.

A tatabányai szénbányászatban alkalmazott művelési módok.

Tatabánya jelene és jövőképe a bányászat tükrében.

A bányagépesítés módszereinek és eszközeinek áttekintése.

A Bős-Nagymarosnál épülő vízlépcsőrendszer helyzete és a kibontakozás lehetőségei.

Ahogy mi látjuk, avagy az eocénprogram belülről.

100 éve született Faller Jenő.

Tatabánya és környéke bányászatának kialakulása.

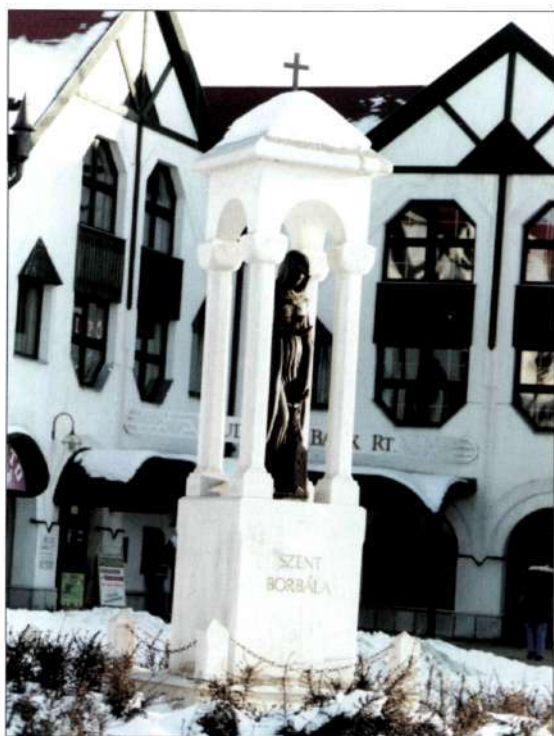
A szénbányászat szerepe a magyar iparpolitikában.

2. Helyi Szervezetünk rendezésében került sor 1994. szeptember 23-án a Bányászati Szakosztály Tisztújító Közgyűlésének megtartására, melyet jó hangulatú beszélgetés követett fehér asztalnál. Az eseményen résztvevők számára erre az alkalomra készített emléklapok kiadásával és „100 éves a tatabányai bányászat” emblémájú kitűzővel kedveskedtünk.
3. Szakmai továbbképzési rendszerünk keretében 1994 tavaszán – a balatongyöröki üdülőben – három napot az erőműi és bányászati szakmakultúrák kölcsönös ismertetésével töltöttünk. Az előadásokat a cég, ill. a divíziók vezetői, valamint a Miskolci Egyetem Szervezési Tanszékének előadói tartották. A két szakma közelebbi megismerésén túl az emberi kapcsolatok szélesítését is szolgálta ez a rendezvény.
4. Említésre méltó a Történeti Szakcsoport 1994. évi munkája, mely során a Centenárium év történeti, történelmi eseményeinek jegyében sok kiadvány készült (monográfia, képes album).

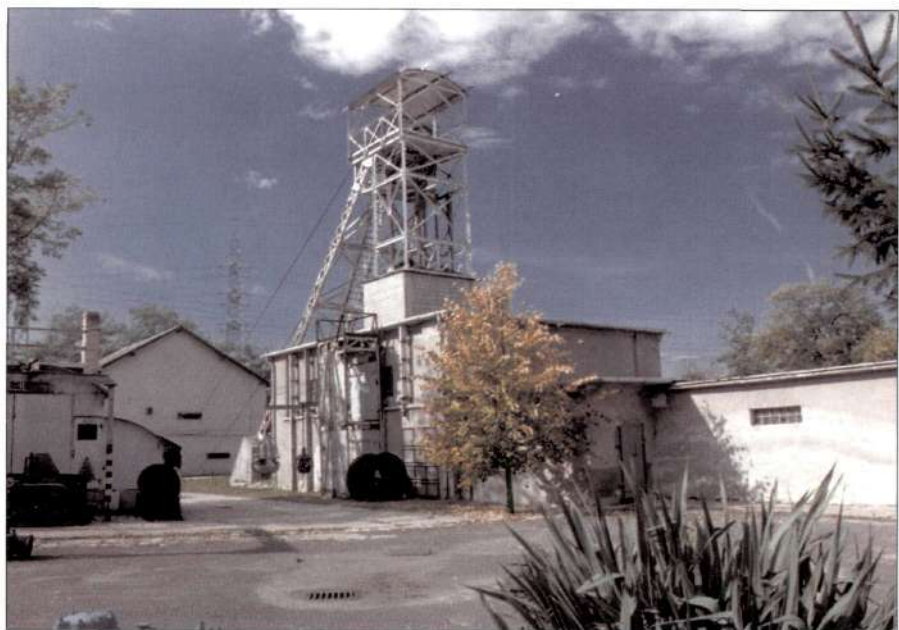
A Tatabányai Múzeumban a Soproni Központi Bányászati Múzeummal karöltve került megrendezésre az „Emlékkiállítás a magyar bányászat történetéből” címmel.

A szakcsoport munkáját dicséri, hogy segítségükkel a szeptemberi bányásznapi rendezvények keretében a Népházban sor kerülhetett a *Szénbányászat, művelődés, emberi kapcsolatok* c. kiállításra. A Bányászati Lapok egyik számának teljes szakmai egészét kitevő tatabányai cikkeket, anyagokat állított össze a szakcsoport.

A bányásznap rendezvények keretében került sor *A szénbányászat és a sport* c. kiállítás megrendezésére is a TSC székházában.

Decemberi megjelenéssel kiadásra került Szabó László tagtársunk kismonográfiája „Nemcsak az ipar kenyere” címmel.

5. Egyéb események.

5.1 A centenárium jegyében váltattuk, hogy az egykori bányászati igazgatók síremlékeit sorra felkutatjuk és felkeressük. Ezeken a megemlékezéseken a rövid életút felelevenítésén túl koszorúk elhelyezésével fejeztük ki tiszteletünket, s adóztunk emléküknél. Első alkalommal Budapesten a Kerepesi úti temetőben Tiles János, a

Farkasréti Nagy Lajos és Csanádi László sírjánál tisztelegtünk. Második alkalommal a szlovákiai Dobsinán Jex Simon, Rozsnyón Mohi Rezső sírjánál, majd Egerben Rehling Konrád sírjánál hangzott fel torkunkból a Bányász Himnusz. A síremlékek megkoszorúzása sorában harmadik alkalommal - november 23-án - dr. Gál István és Bunna Gyula sírját kerestük fel. Utolsónak december 16-án Ranzinger Vince sírjának megkoszorúzása került sorra, Bécsben. A komoly kutatási és szervezési munka eredményeként valósulhattak meg a helyszíni megemlékezések.

5.2 Ünnepi rendezvények.

A tatabányai szénbányászat 100 éves jubileumi díszünnepsége Tatabánya legpatinásabb épületében, a MÁK Rt. által épített és a Tatabányai Bányák által felújított Jászai Mari Színház, Népházban volt. A zsúfolásig megtelt színházteremben ünnepélyes, megható keretek között 20 bányászlámpás, díszegyenruhás fiatal kíséretében adták át a 100 éves múltat szimbolizáló vállalatértörténeti monográfiát, amit a tatabányai bányász ultra supra veteranissimus Benedek Dénes bányász szokás szerint hitelesített. Az ünneplő tatabányaiakat levélben köszöntötte Göncz Árpád köztársasági elnök, a tatabányai polgárok üdvözlését hozta Bencsik János polgármester. Jókívánságaikat küldték a társcégek és társ egyesületek is.

Szeptember 2-án, az 1994. évi Központi Bányásznap Ünnepség is Tatabányán, ugyancsak a Jászai Mari Színház, Népházban volt. Az ünnepi köszöntőt Horn Gyula miniszterelnök mondta.

Szeptember 2-án a bányásznap ünnepségek keretében került sor a Szent Borbála szobor talapzatának alapkő letételére. A talapzathoz egy HBT tám köpű részéből kialakított urnába az alábbi dokumentumok és tárgyi eszközök kerültek elhelyezésre: Mátyás I/a. aknai térkép, Nagygyeházi Bányászati térkép, napi sajtó, napi forgalomban lévő érmék, fizetőeszközök, Mátyás I/a. aknai szén, Nagygyeházi Bányászati szén, az „Ezüsthárs” Baráti Társaság alapító okirat réz urnája, a Szent Borbála Szobor Tatabányán alapítvány és a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány alapító okiratainak másolatai, a tatabányai

bányászkodásról egy átnézeti térkép, a Bányamérnök Kar tanulmányi érdeme és egyéb bányászati érmék, jelvények.

Ebben az évben már negyedik alkalommal tagtársaink segítségével és szervezésével ünnepi hangverseny és mise keretén belül tartottuk december 4-én a Borbála ünnepséget. Az ünnepséghez kapcsolódott a Szent Borbála szobor felavatása, mely az e célra létrehozott alapítvány, a városi önkormányzat, a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány együttes hozzájárulásával és a Tatabányai Energetikai Kft. támogatásával készült.

5.3 Tatabányán a volt XV-ös akna udvarán a Szabadtéri Bányászati Múzeumban bányagépbemutatóra és a földalatti bányatérsgé megnyitására került sor szeptember 3-án.

A Szabadtéri Bányászati Múzeum a kiállítási tárgyaival, a földalatti térségek kialakításával, valamint a skanzen és egyéb kültéri tárgyak helyreállításával a Mányi Bánya, a Bányamentő Állomás

dolgozóinak, a Péch Antal Bányaiipari Technikum és Gimnázium hallgatóinak, Tatabánya város Önkormányzatának a Karsztaqua Kft-nek és egyéb városi szervezetek, cégek személyi és anyagi hozzájárulásával és tagtársaink szervező, irányító munkáinak eredményeként jöhetett létre.

5.4 December 2-án a vállalat klubjában tartottuk az évadzáró Centenárium Szakestélyt, mely az egymást követő régmúlt, múlt és jelen praeseseinek virtuozitása következtében feledhetetlen volt.

Az előbbieken néhány helyen már tettünk említést alapítványainkról. A tatabányai bányászat 100 éves története során megvalósult szakmai és kulturális értékek megőrzésére több alapítvány is létesült.

Nevezetesen:

- 1991. évben a Szabadtéri Bányászati Múzeum Alapítvány, mely alapvetően tatabányai bányászati értékeink, múltunk tárgyi, szellemi emlékeit gyűjti össze, igyekszik ezáltal - emléket állítva a múltnak - a jövő bányászait és a város nem bányászattal foglalkozó polgárait megismertetni e nehéz szakmával.

- 1993. évben a Szent Borbála Szobor Tatabányán Alapítvány, melynek célkitűzései között alapvetően a köztéri szobor felállítása volt a Szent Borbála téren. Bensőséges ünnepi hangulatú városi nagy rendezvény volt az 1994. év végi szoboravatás, melyen a város polgárai között nagy számban vettek részt tagtársaink.
- harmadikként a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítványt hoztuk létre, melynek elsődleges célja a bányászsirok, emlékhelyek, műemlékek gondozása és védelme, a bányász szokások, hagyományok (köszönés, tiszteletadás, temetés) megőrzése, a bányászzal kapcsolatos kulturális események támogatása (bányásznapi, Borbála-napi), a bányász dalkincs hagyományainak őrzése.

Mindhárom alapítványunk és helyi szervezetünk szoros együttműködése során valósulhatott meg a három jelentős köztéri alkotás: *Szent Borbála szobor*, *Tatabányai Bányász Kegyeleti Emlékmű*, *Kóta József utca* utcanévtábla elhelyezése kötömbön, valamint számos az előzőekben már részletezett kiadványunk. Sokat köszönhetünk ezen alapítványainknak abban is, hogy rendezvényeinket, kulturális eseményeinket, programjainkat magas színvonalon, széles körben tudtuk megvalósítani.

Az elmúlt 15 éves időszak alatt az 1994. évi Centenárium évi eseményeihez kapcsolódó kiadványainkon túl tagtársaink megalakították a Bányász Hagyományt Őrzők Dalárdáját, akik elkészítették a „Mí dalaink” c. magnókazettát.

Történeti Szakcsoportunk nyugdíjas tagjai kutató-alkotó munkája révén készült el „A magyar bányászat évezredes története” c. könyv szénmedencénk történetével foglalkozó része.

A TATABÁNYAI BÁNYÁSZOK nevében emléktáblát állítottunk az első csille tatabányai szén felhozatalának 100. évfordulója alkalmából az 1996. évi Borbála-napi ünnepség keretében. A már hagyományosnak mondható Szent Borbála téri gyertyagyújtást követően az ünnepség a Ságvári Endre út 5. sz. háza előtt folytatódott, az emléktábla leleplezésével, ünnepi megemlékezéssel, és a Bányász Himnusz elénekelésével. A ház falán elhelyezett tábla annak az egykori I. sz. függőleges akna (személyszállító és légakna) közvetlen közelébe került, amelynek Esterházyról elnevezett lejtős aknájából 1896. december 23-án gördült ki az első csille szén. A tábla-avatás emlékét az alkalomra készített tetszetős emléklapok ma is őrzik.

Tatabánya városá nyilvánításának 50. évfordulójára adtuk át a Bányász Kegyeleti Emlékművet a tiszteletadás jeléül azoknak a bányászoknak, akik a tatabányai bányászataért adták életüket. A Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány, az OMBKE Tatabányai Helyi Szervezete és a BDSZSZ Tatabányai Szövetsége kezdeményezésére közadakozásból, sok ember önként vállalt munkájával épült a Tatabánya Megyei Jogú Város által adományozott területen. Az emlékmű tervezője és alkotója B. Hegyi László tatabányai szobrászművész. Az emlékmű ünnepélyes átadására 1997. augusztus 16-án került sor. Annak hangsúlyozására, hogy az emlékmű az egész közösség számára készült, hivatalos protokoll és hivatalos meghívó nélkül a sajtóban és plakátokon megjelentetett meghívóval hívtuk a város és városkörnyék minden lakóját az avatásra, a balesetben

elhunytak hozzátartozóit, bányászati tisztelőit. Az ünnepségen több ezren voltak jelen az ország minden részéből. Az avatóbeszéd, majd a katolikus, református, evangélikus egyház képviselőinek közös imája és áldása után dr. Csiszár István, a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány Kuratóriumi elnöke és Szabó Csaba, az OMBKE Tatabányai Helyi Szervezet elnöke a kegyeleti láng meggyújtásával adta át a városnak, jelképesen a polgármesternek a Bányász Kegyeleti Emlékművet, mely nyolc nagy kőtáblával kiegészülve 568, a munka során elhunyt bányásztársunknak, a bányamunka áldozatainak, állít emléket.

E nagy jelentőségű eseményt követte az a hagyományteremtő zenés felvonulás, mely az emlékműtől indult bányász díszegyenruhás tagtársaink és a város polgárai együtt zászlókkal és elől a Bányász Fúvószekarral vonult a XV-ös aknai Szabadtéri Bányászati Múzeumba a Tatabányai Bányászok Találkozójára. Ezen első találkozón a Múzeum udvarán az alapítvány, a helyi szervezet és a város ültetett egy-egy mamutfenyőt, melyet a Tataszén Kft. bocsátott rendelkezésre. A találkozót 1998-ban is megrendeztük.

A Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány kezdeményezésére és anyagi támogatásával készült el az az utcanévtábla, mely egyben ezen a kötömbön emléket is állít dr. Kóta Józsefnek az 50-es években Tatabányán dolgozó és alkotó Kossuth-díjas bányamérnöknek. Az emlékkő és utcanévtábla avatásán a család és Kóta József volt dolgozótársai is jelen voltak. Az alapítvány kiadványaként megírtuk és kiadtuk dr. Kóta József életútját, szakmai életrajzát.

Meg kell említeni azt a kapcsolatot, mely a várpalotai tagtársakkal az utóbbi években egyre szorosabbá fűződik. „Mivel az isteni fényben tündöklő és bolyongó eocén- és micoén ultra supra veteranissimusok fényének interferenciája azonos fázisban lévén kielégíti a maximális erősítés feltételeit a VÁBŐFIBAK (ad caput vulgi: Várpalotai Bányász Öregfiúk Baráti Köre) bölcs Praesidiuma úgy döntött, hogy

1997. június 28-ra” összehívta firmáit és ezen alkalomra elsőként invitálták a tatabányai kandidált firmákat is. A találkozó oly jól sikerült, hogy azóta a negyedikre kerül sor, 1999-ben ismételten Tatabányán.

Úgy gondoljuk, ki kell emelni és név szerint meg kell említeni azokat a kollégákat, tagtársakat, akik kiemelkedő, kiváló egyesületi munkát végeztek és azért kitüntetésben részesültek.

A beszámolási időszakunk (az elmúlt 15 év) egyesületi kitüntetettjei:

Név	Évszám	Kitüntetés megnevezése
Bérces József	1993.	Szentkirályi Zs. emlékérem
Bérces Tamás	1997.	OMBKE oklevél
Csaszlava Jenő	1996.	Soltz Vilmos emlékérem
dr. Csiszár István	1994.	OMBKE plakett

Forisek István	1991.	Szentkirályi Zs. emlékérem
Mokánszki Béla	1996.	OMBKE oklevél
Somló György	1995.	OMBKE plakett
Szabó Csaba	1997.	OMBKE oklevél
Szakál Antal	1990.	OMBKE plakett
Tóth István dr.	1985.	Wahlner Aladár emlékérem
	1992.	Centenárium plakett
	1997.	Tiszteleti tag
Vass László	1990.	Tiszteleti tag
	1992.	Centenárium plakett
Vas László	1998.	Wahlner A. emlékérem
Vér László	1987.	Zorkóczi S. emlékérem
	1992.	Centenárium plakett

Szent Borbála kitüntetésben, ill. 1997-től Borbála emlékérem kitüntetésben részesültek:

1994. Petrácssy Miklós dr.
 Stuber György
 Csaszlava Jenő
1995. Szabó Csaba
 Pap István
1996. Dankó Zsolt
 Szilványi Jenőné
1997. Jáki Rezső dr.
 Pápai Lászlóné dr.
1998. Somló György
 Weisz Tibor

A Tatabányai Helyi Szervezet megalakulásának 40. éves évfordulóján a jubileumi taggyűlésen OMBKE emléklakett kitüntetésben részesült:

- Roznai István, posztumusz
 Stuber György
 Szikrai Miklós

A 15 éves időszak beszámolójának végén, de nem utolsósorban köszönetet mondunk az egyesületi munkában kiemelkedően sokat tett kollégáknak, az elnöki, titkári pozíciókat betöltött tagtársainknak, vezetőségi tagjainknak, üzemi összekötőinknek a kifogástalan munkáért, és mindazoknak a vezetőknek, akik egyesületi életünk jobbátételén fáradoztak.

Úgy gondoljuk, hogy a Helyi Szervezetünkben végzett egyesületi munkánk hasznos láncszeme volt vállalatunk, cégünk életének, ezért végül köszönetet mondunk mindenkinek, akik ehhez a munkához hozzásegítettek bennünket.

Tatabánya, 1999. május

Jó szerencsét!

Tagjaink:

Aba László	b.tech	Fiskál Lőrinc	okl. bgm.
Antal István	igazgatósszervező	Fogarasi András	okl. üm. b.gazd.
Arató László	bányagép.vill.tech.	Forisek Gábor	okl. bm.
Bakos Péter	okl. bm.	Forisek István	ok. bm.
Balázs Józsefné dr.	okl. közgazdász	Forisek István ifj.	okl. bm.
Balogh Csaba	geol. tech.	Frankné Zentai Judit	okl. közgazdász
Balogh Ernő	okl. bm.	Gál László	b.tech.
Balogh József	műszaki főisk.	Gebei Géza	földmérő üz.m.
Barna István	okl. bm.	Gerentsér Imre	okl. bm.
Bán János	műsz. gazd. akad	Gombkötő László	okl. geol.
Bársony László	okl. b.műv.	Gordos Pál	okl. bgm.
Bencze Károly	okl. bm.	Guzmics Sándor	okl. bm.
Benedek Dénes	okl. bm.	Gyarmati Szabó István	okl. bm.
Benyőcs Ferenc	okl. bm.	Harcza Tibor	b.tech.
Bercsényi Lajos	okl. bm.	Harta László	bányatechn.
Beregi Gábor	b.gazd. üz.m.	Hegedűs Ferenc	bány. techn.
Béldeki János	földmérő üz.m.	Hegyi András	okl. bgm.
Bérces József	okl. bm.	Hellebrand János	műszerip. techn.
Bérces Józsefné	okl. földmérő m.	Hencz Jenő	b.techn.
Bérces Tamás	okl. bm.	Holló Ferenc	bányatechn.
Bérczes László	okl. bm.	Hontvári János	bányatechn.
Bicskei Endre	okl. bm.	Horváth István	bány. techn..
Boda András	okl. bm.	Horváth László	okl. bm.
Bodó Barnabás	okl. bm.	Horváth Miklós	b.techn.
Boncz Tibor	okl. bm.	Horváth Tibor	matematikus
Both József	okl. bgm.	Izing Ferenc	okl. bm.
Bundschu József	bgépész és vill. üm.	Jancsák Csaba	gépip. üz.mérn.
Csaszlava Jenő	okl. bm.	Jáhn János	
Cserháti József	okl. bm.	Jáki Rezső dr.	okl. geol. m.
Csics Gyula	okl. tanár	Jámbor László	bányaip. techn.
Csiszár István dr.	okl. közg.	Juhász András	okl. bm.
Csonk Péter	bány.gazd. üz.m.	Kaptay György	okl. kohóm.
Dankó Zsolt	hidrogeol. mérn.	Kató Bálint	okl. bm.
Darabos István	okl. vill. m.	Kácsa Irén	geológus techn.
Deák Gábor Tamás	okl. be.gép. m.	Kálmán György	okl. bm.
Deklava Szilveszter	okl. bm.	Kerekes István	üz.mérn. közgazdász
Deli András	okl. be. gazd. üz.m.	Keresztes Árpád	okl. üz. gazdász
Diószegi Gábor	b.technikus	Kis Gábor	okl. bm.
Dobos István	okl.b.gazd.	Kiss Attila	okl. b.geol. m.
Dörömbözi László	okl. bm.	Kiss Béla	okl. bm.
Dörömbözy Béla	okl. bm.	Kiss József	okl. bm.
Dörömbözy Béla ifj.		Kocsis György	okl. vill. bm.
Eck Ferenc	okl. bgm	Kovács Tamás	okl. bgm.
Eck József	okl. bm.	Kövári János	mérlegkép. könyvelő
Előd Béla okl.	okl. vill.m.	Kőhalmy Gábor	okl. bm.
Erdélyi István	b.tech.	Kratochwill Imre	tanár
Faragó Ildikó		Kriszt János	okl. bm.
Farkas László	okl. b.erdőm.	Krupánszki Mihály	okl. bm.
Fecskés Mihály	okl. bm.	Krupánszky József	b.techn.
Fecskés Zoltán	okl. bm.	Kubinger István	okl. üm.
Fekete Ferenc	okl. vill.m.	Kulcsár István	bányagazdász főisk.
Fekete Lajos	okl. bm.	Kullai Zoltán	bányatech.
Fellegi Béla	okl. vill. m.	Kutenicsné Ótos Csilla	okl. vegymérn.
Felméri István	okl. bm.	Lauday Miklós	okl. bm.
Figuli József	okl. bm.	Ládai Jenő Tamás dr.	okl. bm.

Lengyel Károly	okl. bm.	Solymos Mihály	okl. bm.
Lobenwein György	szaktechn.	Solymos Péter	okl. bm.
Lovászi István	okl. bm.	Somló György	okl. bm.
Loysch Imre	okl. bm.	Soproni József	okl. gm.
Lutring József	b. vill. techn.	Sóki Imre	okl. b.geol. m.
Lux Aladár	okl. bm.	Sólyom Ferenc	okl. gm.okl. bm.
Martin Márton	okl. bm.	Stuber György	okl. bm.
Marton Konrád	okl. gm.	Sütő László	bányagépész techn.
Mazalin Zoltán	okl. vill. m.	Szabó Barna	b.techn.
Máj János	mérlegkép. könyvelő	Szabó Csaba	okl. bm.
Mátsay László	b.techn.	Szabó István	vill.ip.techn.
Megyeri Imre	okl. bm.	Szabó Károly	okl. vill. m.
Megyeri Imre ifj.	mérn. üzemgazd.	Szabó László	okl. bm.
Mezei László dr.	orvos	Szakál Antal	okl. bm.
Mezei Lászlóné dr.	okl. közigazdász	Szalay Gábor	okl. bm.
Mikus István	okl. bm.	Szám József Róbert	okl. gm.
Mokánszki Béla	okl. bgm.	Szekér József	b. techn.
Molnár József		Szeremley Géza	okl. bm.
Monos Gyula	okl. bm.	Szeremley Gézáné	okl. bm.
Monos Rudolf	okl. bm.	Szikrai Miklós	okl. bm.
Mosonyi Zoltán ifj.	okl. bm.	Szilványi Jenő	okl. bm.
Nagy Attila	okl. bm.	Szilványi Jenőné	okl. b.geol. m.
Nárai Vencel	gépip. techn.	Szőke Géza	okl. gm.
Nemes Sándor	okl. bm.	Szöllősi István	okl. gm.
Németh Görgy	okl. bm.	Struhár Gyula	okl. bm.
Németh József	okl. bm.	Takács József	okl. bm.
Németh László	okl. bm.	Takács Péter	műszaki főisk.
Novotni Sándor	okl. vill. m.	Tivadar Rezső	okl. bm.
Obermayer László	földmérő üz.m.	Tompos Csaba	okl. bgm.
Ocskay Attila dr.	ügyvéd	Tonka Miklós	okl. gm.
Órcsik Mihály	b.techn.	Torda József	okl. bm.
Pacsai Imre	b.techn.	Torda László	okl. bm.
Pap István	okl. gm.	Tósné Lukács Judit	okl. hidrológus mérn.
Pál Béla	b. techn.	Tös Tibor	okl. be.pénzü. főisk.
Pápai Lászlóné dr.	szakközigazdász	Tóth István dr.	okl. bm.
Perger István	okl. bm.	Tóth István	okl. bm.
Persely József	aknász techn.	Tóth László	vájár
Petrácssy Miklós dr.	okl. bm.	Varga László	okl. bm.
Petricsek József	okl. bm.	Varga Mihály	okl. bm.
Pogány Alfréd	okl. vegy.m.	Varga Sándor	bányatechnikus
Pohobics Gábor	okl. bm.	Vargadi Sándor	okl. bm.
Pothornik László	okl. bm.	Vas László	okl. bm.
Pödör Mihály dr.	okl. közigazd.	Vas László	okl. bm.
Pruzsinszki Miklós	okl. bm.	Vasas Mihály	b. techn.
Pruzsinszki Miklósné	b. techn.	Veszprémi József	vegyész m.
Raáb Ferenc	okl. bm.	Vér László	okl. bm.
Ramocsa Károly	okl. bm.	Vér László ifj.	b.techn.
Rácz Béla	okl. bm.	Veres Sándor	
Reitinger Zoltán	okl. bgm.	Vétek Vendel	okl. bm.
Roskovenszky István	okl. bm.	Vida Antal	b. techn.
Sánta Béla	okl. bm.	Vidics József	b. techn.
Sánta Géza	okl. bm.	Visnyovszki László	okl. bm.
Sármai János	okl. bm.	Weisz Tibor	okl. bm.
Scheib József	okl. bm.	Zábojnyik Imre	esztergályos
Schwarz Dezső	b.techn.	Zovits Tamás	okl. bm.
Solymos András	okl. bm.	Zsoldos Sándor	bányaműv. m.

Az elmúlt időkben elhunyt társaink:

Angyal István	bm.	Noll István	bm.
Arató Gusztáv	bm.	Novák Elemér	bm.
Balázs József	bányatechnikus	Nyerges Ferenc	techn.
Barsi Gellért	ált. m.	Országh József	techn.
Barsi Károly	bm.	Oswald Elekné	vm.
Becker Ferenc	bm.	Palotai Lajos	mérnök
Borbély János	bm.	Patkós György	bm.
Csaszlava Jenő	bm.	Pauli István	f. techn.
Csuzi János	bm.	Pákozdi József dr.	közg.
Cziglina Vilmos	mérnök	Pányi Levente	bm.
Dala Zoltán	bm.	Peredi Frigyes	techn.
Dankó Tibor	vm.	Pethő János	bm.
Demeter Ferenc	bm.	Péczely Tamás	gm.
Dér József	techn.	Péntek János	ép. m.
Egyeg Géza	techn.	Popovits Tibor	vm.
Erdész Dezső	bm.	Popper Ottó	bm.
Érdi József	mérnök	Pörtl János	bányatechnikus
Franciscs László	okl. b.gazd. mérnök	Pulai Antal	techn.
Fribiczter Imre	bm.	Radó Dezső	gm.
Fuchs János	bm.	Regősi János	f. techn.
Dr. Gál István	bm.	Reviczky Ferenc	bm.
Dr. Gerber Pál	geol.	Roznai István	gm.
Gyéánt Gyula	techn.	Rozsnyói Sándor	geol.
Hajnal József	bm.	Salamon Hugó	bm.
Hankó Mátyás	techn.	Sas Endre	geol.
Haraszi László	bm.	Sashegyi József	bm.
Herold Gyula	gm.	Schwarcz Gyula	techn.
Hibbey Barna	bm.	Selmeci Mihály	bm.
Honvári István	techn.	Sever József	bm.
Horváthy Lóránd	bm.	Sifkovics Nándor	bm.
Ivancsics Gusztáv	techn.	Sifkovics János	bm.
Járfás Kálmán	vm.	Simon Géza	techn.
Kazinczy András	bm.	Sólyom Ferenc dr.	geol.
Kádi István	techn.	Solymos Károly	gm.
Kertai László	techn.	Stockbauer József	techn.
Kobele István	techn.	Stolp Edgár	techn.
Komár István	techn.	Szabó Vendel	gm.
Kozma Rezső	gm.	Szamos János	techn.
Kraut György	bm.	Szamos József	techn.
Krupánszky Mihály	bm.	Széplaki János	bm.
Ladoczi Ferenc	bm.	Sziklai Miklós	gm.
Lábodi Rudolf	techn.	Szilas Jenő	geol.
Lois Imre	bm.	Szily László	vm.
Lorenz Arnold	techn.	Szintai Major Miklós	bm.
Maglódi László		Takács György	techn.
Majtán József	f. techn.	Telek Lajos	bm.
Manigai Péter	techn.	Uttó Antal	techn.
Margitai Zoltán	gm.	Varga György	bm.
Marton Ferenc dr.	ált. m.	Varga István	techn.
Márkus Lajos	techn.	Varga János	bm.
Mátyás Béla	bm.	Vértesi Károly	bm.
Molnár Gyula	bm.	Vincze Imre	techn.
Mórotz Kálmán dr.	gm.	Zemplényi László	techn.

Kiadja az OMBKE Tatabányai Helyi Szervezete
Felelős kiadó: Szabó Csaba
Nyomdai munkálatok: Alfadat-Press Nyomdaipari Kft.
1999. május